

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 55

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 24 ianuarie 2013

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE SENATULUI	
2. — Decizie privind convocarea Senatului în sesiune extraordinară	2
DECRETE	
27. — Decret privind conferirea Ordinului Național <i>Steaua României</i> în grad de <i>Comandor</i>	2
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 974 din 22 noiembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 87/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum și a dispozițiilor Legii nr. 14/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 87/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal	3–5
Decizia nr. 991 din 22 noiembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor	5–6
Decizia nr. 1.005 din 27 noiembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 47 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor	7–8
Decizia nr. 1.010 din 27 noiembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. c) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, precum și a legii în ansamblul său	8–11
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
6.584/2012. — Ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului pentru aprobarea Metodologiei de organizare și administrare a evaluării elevilor la finalul clasei a IV-a	12–15

DECIZII ALE SENATULUI**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****SENATUL****DECIZIE****privind convocarea Senatului în sesiune extraordinară**

În temeiul prevederilor art. 66 alin. (2) și (3) și ale art. 115 alin. (5) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 81 din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, cu modificările și completările ulterioare,

se convoacă Senatul în sesiune extraordinară, în data de 28 ianuarie 2013, ora 15,00. Proiectul ordinii de zi este prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
NICOLAE MOGA

București, 23 ianuarie 2013.
Nr. 2.

ANEXĂ**Proiectul ordinii de zi a sesiunii extraordinare a Senatului din data de 28 ianuarie 2013**

1. Proiectul de lege privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă
2. Proiectul de lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice
3. Validarea unor membri ai Consiliului Superior al Magistraturii

DECRETE**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****DECRET****privind conferirea Ordinului Național *Steaua României*
în grad de *Comandor***

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 4 alin. (1), ale art. 6 lit. A și ale art. 11 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere propunerea ministrului culturii,

în semn de înaltă apreciere pentru talentul și dăruirea de excepție prin care s-a impus, timp de mai multe decenii, pe marile scene ale lumii, afirmând valoarea școlii românești de canto și imaginea țării noastre pe plan internațional,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul Național *Steaua României* în grad de *Comandor* maestrului Vasile Moldoveanu, tenor.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂESCU

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

București, 23 ianuarie 2013.
Nr. 27.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 974

din 22 noiembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 87/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum și a dispozițiilor Legii nr. 14/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 87/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 87/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum și a dispozițiilor Legii nr. 14/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 87/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Societatea Comercială „Heuver Banden” — S.R.L. din Cluj în Dosarul nr. 4.164/117/2011 al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 555D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Arată că urgența a fost motivată corespunzător în preambulul ordonanței de urgență criticate. Totodată, arată că dispozițiile ordonanței de urgență criticate îndeplinesc și condițiile de claritate și previzibilitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 3 februarie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 4.164/117/2011, **Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 87/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum și a dispozițiilor Legii nr. 14/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 87/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Heuver Banden” — S.R.L. din Cluj într-o cauză ce are ca obiect anularea unui act de control privind taxe și impozite.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, următoarele:

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 87/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul

fiscal este contrară prevederilor constituționale ale art. 115, deoarece niciunul dintre aspectele enumerate în preambulul ordonanței de urgență nu se încadrează în noțiunea de „situație extraordinară, a cărei reglementare nu poate fi amânată”, indiferent de modul cum această noțiune este definită. Totodată, neconstituționalitatea dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 87/2010 determină și neconstituționalitatea Legii nr. 14/2011 privind aprobarea acesteia.

În continuare, arată că emiterea de către Guvern a unui act normativ, fără a avea o delegare expresă din partea Parlamentului și fără a justifica existența unei situații extraordinare a cărei reglementare nu poate fi amânată, constituie o încălcare a principiului separării puterilor în stat și a consacrării Parlamentului ca fiind unica autoritate legislativă.

Actele normative criticate încalcă principiul securității juridice și implicit pe cel al stabilității legislative, prin nerespectarea prevederilor art. 6 și 23 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative și ale art. 3 și 4 din Codul fiscal.

Dispozițiile criticate încalcă și principiul previzibilității actului normativ, principiu reținut atât în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, cât și în jurisprudența Curții Constituționale, de exemplu Decizia nr. 710/2009. De asemenea, reglementarea cuprinsă în actele normative criticate conduce la efecte retroactive defavorabile pentru anumite categorii de persoane juridice.

Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Din expunerea de motive se observă că unul dintre obiectivele propuse prin adoptarea ordonanței de urgență criticate îl reprezintă creșterea eficienței politicii fiscal-bugetare și îmbunătățirea predictibilității acesteia, în acest sens impunându-se adoptarea de măsuri fiscale care să sprijine creșterea eficacității administrării fiscale prin îmbunătățirea gradului de colectare a veniturilor publice. În plus, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 87/2010 a fost aprobată prin Legea nr. 14/2011, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, și adoptată de Parlamentul României cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituție. Se constată că actele normative criticate sunt în deplină concordanță cu prevederile art. 139 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora „*Impozitele, taxele și orice alte venituri ale bugetului de stat și ale bugetului asigurărilor sociale de stat se stabilesc numai prin lege*”. Așadar, este dreptul exclusiv al

legiuitorului de a stabili impozitele datorate bugetului de stat, modalitățile de plată, precum și cuantumul acestora. În ceea ce privește invocarea celorlalte prevederi constituționale, se constată că acestea nu sunt incidente în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 87/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, ordonanță publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 669 din 30 septembrie 2010, precum și a dispozițiilor Legii nr. 14/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 87/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 183 din 16 martie 2011.

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții, autoarea excepției invocă prevederile constituționale ale art. 1 referitor la statul român, art. 15 referitor la neretroactivitatea legii, art. 16 referitor la egalitatea în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, art. 44 alin. (2) referitor la dreptul de proprietate privată, art. 61 alin. (1) referitor la rolul și structura Parlamentului, art. 115 alin. (4) referitor la delegarea legislativă și art. 148 referitor la integrarea în Uniunea Europeană. De asemenea, sunt invocate și prevederile art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 1 din Protocolul adițional la Convenție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, potrivit jurisprudenței sale, pentru emiterea unei ordonanțe de urgență este necesară existența unei stări de fapt obiective, cuantificabile, independente de voința Guvernului, care pune în pericol un interes public. Astfel, prin Decizia nr. 255 din 11 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 16 iunie 2005, și prin Decizia nr. 1.008 din 7 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 507 din 23 iulie 2009, Curtea a reținut implicațiile deosebirii terminologice dintre noțiunea de *caz excepțional*, utilizat în concepția art. 114 alin. (4) din Constituție anterior revizuirii, și cea de *situație extraordinară*, arătând că, deși diferența dintre cei doi termeni, din punctul de vedere al gradului de abatere de la obișnuit sau comun căruia îi dau expresie, este evidentă, același legiuitor a simțit nevoia să o pună la adăpost de orice interpretare de natură să minimalizeze o atare diferență, prin adăugarea sintagmei „a căror reglementare nu poate fi amânată”, consacrând, astfel, *in terminis* imperativul urgenței reglementării.

Prin aceleași decizii, Curtea a reamintit jurisprudența sa pronunțată anterior revizuirii Legii fundamentale și a precizat că de esența cazului excepțional este caracterul său obiectiv, în sensul că „existența sa nu depinde de voința Guvernului care, în asemenea împrejurări, este constrâns să reacționeze prompt pentru apărarea unui interes public pe calea ordonanței de urgență” (Decizia nr. 83 din 19 mai 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 211 din 8 iunie 1998).

Curtea reține că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 87/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost adoptată — astfel cum reiese din preambulul acesteia — „în contextul în care, potrivit cap. 3 «Politica fiscal-bugetară» din Programul de guvernare 2009—2012, unul dintre obiectivele propuse îl reprezintă creșterea eficienței politicii fiscal-bugetare și îmbunătățirea predictibilității acesteia, se impune adoptarea de măsuri fiscale care să sprijine creșterea eficacității administrării fiscale prin îmbunătățirea gradului de colectare a veniturilor publice”.

Astfel, Curtea constată, pe de o parte, că aceste împrejurări se încadrează în conceptul constituțional de „situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată”, astfel cum acesta a fost definit în jurisprudența sa, iar, pe de altă parte, că urgența a fost motivată corespunzător în cuprinsul ordonanței de urgență criticate.

În ceea ce privește critica potrivit căreia nu există o delegare expresă din partea Parlamentului pentru ca Guvernul să poată adopta ordonanța de urgență în cauză, Curtea reține că art. 115 din Constituție consacră două tipuri de acte prin care executivul are competența de a duce la îndeplinire delegarea legislativă, și anume ordonanțele simple, „ce pot fi emise numai pe baza unei legi de abilitare, deci ca urmare a unei delegări legislative acordate de legiuitor, prevăzute de alin. (1) al acestui articol, și ordonanțele de urgență, prevăzute de alin. (4), în cazul cărora delegarea legislativă este acordată de Constituția însăși” (Decizia nr. 34 din 17 februarie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 25 februarie 1998).

Prin aceeași decizie, Curtea a stabilit că, în afara delegării legislative legale, dispoziția din Constituție a instituit și o delegare legislativă „constituțională”, care „conferă Guvernului dreptul de a emite, în situații excepționale, ordonanțe de urgență, fără vreo intervenție parlamentară și fără vreo limitare la domeniul legilor ordinare”.

Referitor la critica potrivit căreia există o neconcordanță între prevederile legale criticate și cele ale art. 6 și 23 din Legea nr. 24/2000 și ale art. 3 și 4 din Codul fiscal, fapt ce duce la o încălcare a principiului securității juridice și al stabilității legislative, Curtea constată că aceasta nu poate fi primită. Astfel, în jurisprudența sa constantă, instanța de contencios constituțional a statuat că examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestui text cu dispozițiile constituționale pretins violate, iar nu compararea mai multor prevederi legale între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției.

În ceea ce privește invocarea principiului previzibilității actului normativ, Curtea constată că instanța europeană a statuat, în mod constant, faptul că o normă este „previzibilă” atunci când este redactată cu suficientă precizie, în așa fel încât să permită oricărei persoane — care, la nevoie, poate apela la consultanță de specialitate — să își corecteze conduita (Hotărârea din 29 martie 2000, pronunțată în Cauza *Rotaru împotriva României*, paragraful 55). Totodată, instanța de contencios al drepturilor omului a statuat, de exemplu, prin Hotărârea din 20 mai 1999, pronunțată în Cauza *Rekvenyi contra Ungariei*, paragraful 34, că previzibilitatea consecințelor ce decurg dintr-un act normativ determinat nu poate avea o certitudine absolută, întrucât, oricât de dorită ar fi aceasta, ea ar da naștere la o rigiditate excesivă a reglementării. Totodată, prin Hotărârea din 24 mai 2007, pronunțată în Cauza *Dragotoni și Militaru-Pidhorni contra României*, paragraful 35, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că însemnătatea noțiunii de previzibilitate depinde în mare măsură de contextul textului de lege, de domeniul pe care îl acoperă, precum și de numărul și

calitatea destinatarilor săi. (A se vedea și Hotărârea din 28 martie 1990, pronunțată în Cauza *Groppera Radio AG și alții împotriva Elveției*, paragraful 68.) Previzibilitatea legii nu se opune ca persoana interesată să fie nevoită să recurgă la o bună consiliere pentru a evalua, la un nivel rezonabil în circumstanțele cauzei, consecințele ce ar putea decurge dintr-o anumită acțiune.

Aplicând aceste considerente de principiu la analiza prezentei excepții de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile legale criticate îndeplinesc condițiile de claritate și previzibilitate, dat fiind faptul că norma criticată este redactată cu suficientă precizie, în așa fel încât să permită oricărei persoane, care, la nevoie, poate apela la consultanță de specialitate, să își corecteze conduita.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 87/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum și a dispozițiilor Legii nr. 14/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 87/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Societatea Comercială „Heuver Banden” — S.R.L. din Cluj în Dosarul nr. 4.164/117/2011 al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 noiembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 991 din 22 noiembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul avocatului autorului excepției, care solicită admiterea acesteia, deoarece Decizia Curții Constituționale nr. 872/2010 nu a fost aplicată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, deoarece nu au fost respectate prevederile art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, care dispun că „sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate”.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 20 iunie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 703/99/2012/a1, **Tribunalul Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor**, excepție ridicată de Petru Iftode.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că, deși prin ordonanța criticată se dispune efectuarea unei revizui din oficiu a pensiilor, nu se repară, de fapt, erorile efectuate prin Hotărârea Guvernului nr. 737/2010 privind metodologia de recalculare a categoriilor de pensii de serviciu prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Petru Iftode în Dosarul nr. 703/99/2012/a1 al Tribunalului Iași — Secția civilă. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.198D/2012.

La apelul nominal, se prezintă, pentru autorul excepției, avocatul Dumitru Popovici, cu delegație depusă la dosar, lipsă fiind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor. Dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 încalcă astfel prevederile constituționale ale art. 16 și 53.

Tribunalul Iași — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, fiind contrară prevederilor art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, care dispun că „*sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate*”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, ordonanță de urgență publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 457 din 30 iunie 2011.

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții, autorul excepției invocă prevederile constituționale ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi și art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că există o anumită structură inerentă și intrinsecă oricărei excepții de neconstituționalitate (a se vedea Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012). Aceasta cuprinde 3 elemente: textul legal contestat din punctul de vedere al constituționalității, textul constituțional de referință pretins

încălcat, precum și motivarea relației de contrarietate existente între cele două texte, cu alte cuvinte, motivarea neconstituționalității textului criticat. Indiscutabil, primul element al excepției se circumscrie fie simplei indicări a textului legal pretins neconstituțional, fie menționării conținutului său normativ, iar cel de-al doilea, indicării textului sau principiului constituțional pretins încălcat.

Chiar dacă excepția de neconstituționalitate este în mod formal motivată, deci cuprinde cele 3 elemente, dar motivarea în sine nu are nicio legătură cu textul criticat, iar textul de referință este unul general, Curtea va respinge excepția ca inadmisibilă, fiind contrară art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 (a se vedea în acest sens Decizia nr. 198 din 12 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 151 din 11 martie 2009). Aceeași soluție va fi urmată și în cazul în care excepția de neconstituționalitate nu cuprinde motivarea ca element al său, iar din textul constituțional invocat nu se poate desluși în mod rezonabil vreo critică de neconstituționalitate, fie datorită generalității sale, fie datorită lipsei rezonabile de legătură cu textul criticat. În acest sens, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 785 din 16 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 din 9 septembrie 2011, a stabilit că „simpla enumerare a unor dispoziții constituționale sau convenționale nu poate fi considerată o veritabilă critică de neconstituționalitate. Dacă ar proceda la examinarea excepției de neconstituționalitate motivate într-o asemenea manieră eliptică, instanța de control constituțional s-ar substitui autorului acesteia în formularea unor critici de neconstituționalitate, ceea ce ar echivala cu un control efectuat din oficiu, inadmisibil însă, în condițiile în care art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 precizează că «sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților, opinia instanței asupra excepției, și va fi însoțită de dovezile depuse de părți»” (a se vedea în acest sens și Decizia nr. 627 din 29 mai 2008, precitată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 23 iulie 2008).

Curtea constată că, în cauza de față, autorul excepției de neconstituționalitate nu formulează o veritabilă critică de neconstituționalitate, astfel că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 este inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Petru Iftode în Dosarul nr. 703/99/2012/a1 al Tribunalului Iași — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 noiembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marișiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.005

din 27 noiembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 47 alin. (4)
din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, excepție ridicată de Societatea Comercială „Congaz” — S.A. din Constanța în Dosarul nr. 6.707/118/2009 al Tribunalului Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului nr. 893D/2012 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, întrucât vizează complinirea unei omisiuni legislative, aspect ce excedează competenței Curții Constituționale. În plus, consideră că excepția de neconstituționalitate nu îndeplinește condițiile cerute de art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privitoare la motivarea acesteia.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea nr. 1.070 din 26 noiembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 6.707/118/2009, **Tribunalul Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Congaz” — S.A. din Constanța într-o cauză având ca obiect anularea unei decizii emise de primarul Orașului Năvodari și a unei hotărâri a Consiliului Local al Orașului Năvodari. Prin Încheierea din 12 aprilie 2012, Tribunalul Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal a dispus trimiterea dosarului către Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 este neconstituțională, întrucât lasă în totalitate la latitudinea administratorilor de drumuri modalitatea de impunere a unor taxe și nu prevede niciun criteriu de determinare a tarifului pentru utilizarea drumurilor.

Tribunalul Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât prin reglementarea perceperii unor taxe de utilizare pentru ocuparea podurilor, viaductelor, tunelelor prin amplasarea subterană a

unor construcții sau panouri publicitare nu sunt încălcate prevederile constituționale și convenționale invocate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că actul normativ criticat este constituțional. Arată că nu este încălcat dreptul de proprietate privată, fiind rezultatul opțiunii legiuitorului stabilirea de reguli obligatorii privind administrarea, întreținerea și exploatarea drumurilor publice pentru a pune în practică prevederile art. 135 lit. b) din Constituție, potrivit cărora statul trebuie să asigure protejarea intereselor naționale. Consideră, de asemenea, că nu sunt nesocotite nici celelalte dispoziții din Legea fundamentală invocate de autorul excepției, întrucât stabilirea unor tarife de utilizare pentru ocuparea podurilor, viaductelor, tunelelor prin amplasarea subterană a unor construcții sau panouri publicitare constituie tocmai expresia valorificării anumitor drepturi în cadrul unor raporturi juridice concrete, asigurându-se în această manieră echilibrul între persoane cu interese contrare.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, prevederile Ordonanței Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 82/1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 158 din 22 aprilie 1998, ordonanță care a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 29 iunie 1998.

Curtea observă, însă, că din documentele aflate la dosarul cauzei rezultă că autorul excepției este nemulțumit de stabilirea în sarcina sa a obligației de a plăti un anumit tarif de utilizare a unui pod rutier pentru o conductă de distribuție a gazelor naturale care îi aparține și care trece prin suprateanul aceluși pod. Din această perspectivă, Curtea reține că prevederile legale care au incidentă în cauză sunt cele ale art. 47 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997, modificată prin Ordonanța Guvernului nr. 7/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 70 din 30 ianuarie 2010, care prevăd că „Pentru ocuparea amprizei și zonei de siguranță a drumurilor publice prin amplasarea suprateană sau subterană a unor construcții, instalații și/sau panouri publicitare, precum și prin executarea de accesuri la drumul național, cu amenajările

aferente, parcări, refugii auto, platforme carosabile și de control, acceptate de administratorul drumului, se aplică tarife pentru ocuparea zonei drumului, care se constituie ca venituri la dispoziția administratorului, pentru administrarea, exploatarea, întreținerea, repararea și modernizarea drumurilor publice”.

În consecință, Curtea urmează să restrângă obiectul excepției de neconstituționalitate doar la aceste prevederi legale.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, ordonanța criticată contravine dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 16 „Egalitatea în drepturi”, art. 44 „Dreptul de proprietate privată”, art. 45 „Libertatea economică”, art. 135 alin. (2) lit. d) și g) potrivit căruia statul trebuie să asigure exploatarea resurselor naturale în concordanță cu interesul național și aplicarea politicilor de dezvoltare regională în concordanță cu obiectivele Uniunii Europene și art. 136 „Proprietatea”. De asemenea, prin raportare la prevederile art. 11 „Dreptul internațional și dreptul intern” și ale art. 20 „Tratatelor internaționale privind drepturile omului” din Legea fundamentală, invocă dispozițiile art. 1 din Primul protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate și analizând atât încheierea de sesizare, cât și acțiunea în contencios administrativ introdusă în scopul anulării deciziei emise de primarul Orașului Năvodari și a hotărârii Consiliului Local al

Orașului Năvodari, Curtea constată că argumentele autorului formulate în sensul admiterii excepției de neconstituționalitate sunt foarte sumare, rezumându-se la enumerarea prevederilor din Constituție pretins încălcate și la învederarea absenței din cuprinsul ordonanței criticate a unor texte care să precizeze criteriile în funcție de care să poată fi stabilit cuantumul tarifelor respective.

Astfel motivată, excepția de neconstituționalitate apare ca inadmisibilă. Aceasta, deoarece, pe de o parte, se critică o omisiune legislativă, or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea nu poate modifica sau completa prevederile supuse controlului. Pe de altă parte, simpla menționare a unor texte din Legea fundamentală pretins încălcate, fără o minimă argumentare din care să se poată deduce în mod rezonabil în ce constă contrarietatea dintre acestea și textele ce fac obiectul excepției, nu poate fi considerată ca o veritabilă motivare a acesteia, Curtea neputându-se substitui sub acest aspect autorului excepției. În acest sens este jurisprudența constată a Curții Constituționale, reprezentată, de exemplu, de Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012.

De altfel, problema învederată de autorul excepției reprezintă o chestiune de fapt pe care instanța investită cu soluționarea litigiului urmează să o analizeze pentru a stabili legalitatea în raporturile dintre părțile din proces.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 47 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, excepție ridicată de Societatea Comercială „Congaz” — S.A. din Constanța în Dosarul nr. 6.707/118/2009 al Tribunalului Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 noiembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.010

din 27 noiembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. c) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, precum și a legii în ansamblul său

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. c) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, precum și a legii în ansamblul său, excepție ridicată de Carolina Marian în Dosarul nr. 8.752/107/2010 al Curții de Apel Bacău — Secția I civilă și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.381D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 1.400D/2012, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, invocată de Doina Bart în Dosarul nr. 10.099/83/2010* al Tribunalului Satu Mare — Secția I civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 1.414D/2012—1.418D/2012, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, invocată de Silvia Truță, Mihaela Oronică, Olivia Maria Licu, Maria Covali și Safta Ileana, prin mandatar Alin Liviu Andruț, în dosarele nr. 8.753/107/2010, nr. 8.766/107/2010, nr. 8.771/107/2010, nr. 8.776/107/2010 și nr. 8.778/107/2010 ale Curții de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 1.381D/2012, nr. 1.400D/2012 și nr. 1.414D/2012—1.418D/2012, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.400D/2012 și nr. 1.414D/2012—1.418D/2012 la Dosarul nr. 1.381D/2012, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 septembrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 8.752/107/2010, **Curtea de Apel Bacău — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. c) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, precum și a legii în ansamblul său.**

Excepția a fost ridicată de Carolina Marian cu prilejul soluționării recursului formulat împotriva Sentinței civile nr. 1.312 din 13 aprilie 2011, pronunțată de Tribunalul Alba în Dosarul nr. 8.752/107/2010.

Prin Încheierea din 10 octombrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 10.099/83/2010*, **Tribunalul Satu Mare — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. c) din Legea nr. 119/2010, precum și a legii în ansamblul său.**

Excepția a fost ridicată de Doina Bart cu prilejul soluționării contestației formulate împotriva deciziei de pensionare.

Prin încheierile din 11 octombrie 2012, pronunțate în dosarele nr. 8.753/107/2010, 8.766/107/2010, 8.771/107/2010 și 8.776/107/2010, și Încheierea din 20 septembrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 8.778/107/2010, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. c) din Legea nr. 119/2010, precum și a legii în ansamblul său.**

Excepția a fost ridicată de Silvia Truță, Mihaela Oronică, Olivia Maria Micu, Maria Covali și Safta Ileana, prin mandatar Alin Liviu Andruț, cu prilejul soluționării contestațiilor formulate împotriva deciziilor de pensionare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, următoarele:

1. Există o discrepanță majoră între cele arătate în expunerea de motive a Legii nr. 119/2010 și previziunile Guvernului cu privire la impactul bugetar al acestei legi, pe de o parte, și realitatea bugetară existentă la finalizarea procesului de recalculare a pensiilor, de cealaltă parte. Astfel, în realitate, se constată o creștere a cheltuielilor sistemului de pensii publice, iar nu o scădere, așa cum se prevăzuse. Acest fapt este contrar dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție care impun existența unei concordanțe între motivele și/sau scopul actului normativ și efectele acestuia.

2. Prin efectele ce au fost obținute în urma recalculării pensiilor s-a realizat o scădere a nivelului de trai. Astfel, a fost accentuat dezechilibrul preexistent în sistemul public de pensii publice între venituri și cheltuieli, cu consecințe implicite majore pe termen scurt, mediu și lung asupra nivelului de trai, a cărui finanțare de bază se asigură în principal de la bugetul de stat.

3. În urma admiterii obiecției de neconstituționalitate formulate cu privire la Legea privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, prin Decizia nr. 873/2010, Parlamentul ar fi trebuit să reexamineze această lege potrivit procedurii prevăzute de art. 75 din Constituție. Or, Parlamentul, adoptând legea în camerele reunite, a încălcat prevederile constituționale amintite.

4. Prevederile Legii nr. 119/2010 sunt discriminatorii, întrucât creează o diferență de tratament nejustificată între grefieri și magistrați sub aspectul acordării dreptului la pensia de serviciu.

5. Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, pensia reprezintă un „*bun*”, intrând astfel în sfera de protecție a art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Astfel, afectarea cuantumului pensiei prin recalculare dobândește semnificația unei încălcări a dreptului de proprietate privată.

6. Legea nr. 119/2010 contravine art. 20 din Constituție, deoarece încalcă art. G pct. 2 din partea a V-a a Cărții sociale europene revizuite și, în subsidiar, art. 12 pct. 2 din partea a II-a din aceeași carte raportat la art. 65 pct. 1 și 2 din partea a XI-a din Codul european de securitate socială al Consiliului Europei, întrucât, în majoritatea cazurilor, în urma recalculării pensiilor de serviciu, pensiile rezultate nu sunt cel puțin egale cu 40% din totalul câștigului anterior al beneficiarului pensiei.

Curtea de Apel Bacău — Secția I civilă, Tribunalul Satu Mare — Secția I civilă și Curtea de Apel Alba Iulia — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale, acestea reprezentând o expresie a dispozițiilor constituționale referitoare la protecția copiilor și a tinerilor.

Guvernul, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale, apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele de vedere solicitate asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 lit. c) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, precum și legea în ansamblul său.

Prevederile art. 1 lit. c) din Legea nr. 119/2010 au următorul conținut: *„Pe data intrării în vigoare a prezentei legi, următoarele categorii de pensii, stabilite pe baza legislației anterioare, devin pensii în înțelesul Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare: [...]*

c) pensiile de serviciu ale personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea.”

Autorii excepției de neconstituționalitate consideră că prevederile de lege criticate aduc atingere următoarelor texte din Constituție: art. 1 alin. (5) privind obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 16 privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 47 alin. (1) referitor la nivelul de trai și art. 75 referitor la sesizarea Camerelor Parlamentului. De asemenea, invocă încălcarea dispozițiilor art. 20 din Constituție prin raportare la dispozițiile art. 1 din Primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul de proprietate, ale art. 1 din Protocolul nr. 12 la aceeași convenție, referitoare la interzicerea generală a discriminării, ale art. 12 pct. 2 din partea a II-a a Cărții sociale europene revizuite, referitoare la dreptul la securitate socială, ale art. G pct. 2 din partea a V-a a aceleiași cărți, referitoare la restricții, și ale art. 65 pct. 1 și 2 din partea a XI-a din Codul european de securitate socială al Consiliului Europei privind cuantumul prestațiilor de asigurări sociale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

1. Autorii excepției arată că actul normativ criticat este contrar dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție, întrucât există o discrepanță evidentă între cele arătate în expunerea de motive a legii cu privire la situația de criză care impune adoptarea actului normativ și efectele reale ale acestui act normativ. Tot din perspectiva efectelor generate de actul normativ în discuție, consideră că este încălcat art. 47 alin. (1) din Constituție, referitor la dreptul la un nivel de trai decent.

Curtea constată că art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală instituie obligația respectării Constituției și a legilor. Or, în cauză, nu se poate reține încălcarea acestui text, ci, mai degrabă, o previzionare inexactă a efectelor Legii nr. 119/2010, care poate pune în discuție caracterul eficient și adecvat al reglementării, aspect care nu poate fi supus însă analizei instanței de contencios constituțional. Astfel, potrivit dispozițiilor art. 2

alin. (2) și art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională se pronunță asupra constituționalității unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, ceea ce înseamnă analiza acestora în raport cu prevederile Constituției. Aceasta este o analiză de drept, Curtea neavând posibilitatea de a sancționa oportunitatea sau eficiența politicii economice adoptate de stat, așa cum solicită autorii excepției.

2. O concluzie asemănătoare se impune și în ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la prevederile art. 47 alin. (1) din Constituție, autorii excepției vizând, în realitate, ineficiența și incoerența politicii adoptate de legiuitor, care nu a reușit să atingă obiectivele propuse.

De altfel, în același sens s-a pronunțat Curtea Constituțională și prin Decizia nr. 203 din 29 noiembrie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 603 din 9 decembrie 1999, în care a statuat că „nu intră în competența sa posibilitatea de a se pronunța asupra aprecierilor, dintre care unele neavând caracter juridic, referitoare la faptul dacă legea supusă controlului de constituționalitate își poate atinge scopul pentru care a fost inițiată și adoptată, și aceasta chiar dacă, eventual, asemenea aprecieri ar fi îndreptățite. Curtea Constituțională nu decide dacă o lege este sau nu este bună, dacă este sau nu eficientă sau dacă este ori nu este oportună. Numai Parlamentul poate hotărî, în limitele prevăzute în Constituție, asupra conținutului reglementărilor legale și oportunității adoptării acestora, iar statul de drept, a cărui existență este reglementată prin art. 1 alin. (3) din Legea fundamentală, impune recunoașterea de către fiecare putere a actelor și măsurilor luate de celelalte puteri în limitele prevăzute de Constituție.”

3. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la prevederile art. 75 din Constituție, Curtea reține că aceasta a mai constituit obiect al analizei sale. Astfel, prin Decizia nr. 705 din 5 iulie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 567 din 9 august 2012, a arătat că „Legea nr. 119/2010 a fost adoptată potrivit dispozițiilor art. 114 din Constituție, printr-o procedură care derogă de la procedura ordinară de adoptare a legilor. Astfel, ca urmare a asumării răspunderii de către Guvern, un proiect de lege este considerat adoptat numai în condițiile în care inițiativa Guvernului nu este sancționată prin adoptarea unei moțiuni de cenzură de către Parlament în condițiile art. 113 din Constituție. Neinițierea unei astfel de moțiuni ori respingerea ei are semnificația susținerii proiectului de lege de către majoritatea deputaților și senatorilor, fapt care conferă legitimitate actului normativ propus de Guvern. Or, Curtea apreciază că, pentru rațiunile avute în vedere, o astfel de susținere trebuie să se regăsească pe parcursul întregii proceduri de legiferare, indiferent dacă proiectul de lege este sau nu supus controlului de constituționalitate a priori. De altfel, în acest sens sunt și dispozițiile art. 1 pct. 9 și 17 din Hotărârea Parlamentului României nr. 4/1992 privind Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 34 din 4 martie 1992, cu modificările și completările ulterioare, în care se arată că Senatul și Camera Deputaților se întrunesc în ședințe comune cu prilejul desfășurării *«procedurii privitoare la angajarea răspunderii Guvernului asupra unui program, a unei declarații de politică generală sau a unui proiect de lege»*, precum și pentru *«reexaminarea legii adoptate în ședință comună, [...] prin angajarea răspunderii Guvernului»*.”

4. Referitor la critica de neconstituționalitate privind încălcarea principiului egalității în drepturi a cetățenilor și interzicerea discriminării, Curtea Constituțională s-a pronunțat

prin Decizia nr. 1.264 din 27 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 838 din 25 noiembrie 2011, în care a arătat că, „deși ținut de obligații și interdicții asemănătoare acestora, personalul auxiliar din justiție are un statut diferit de cel al magistraților. Astfel, deși ambele categorii profesionale sunt dedicate înfăptuirii justiției, rolul lor este, în mod evident, diferit, doar judecătorii fiind aceia care au rolul de «a spune drept»».

De asemenea, procurorii sunt cei chemați ca, în procesul de înfăptuire a justiției, să apere interesele generale, ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor. Cât privește personalul auxiliar, art. 2 alin. (1) din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.197 din 14 decembrie 2004, arată că, *«În înfăptuirea actului de justiție, munca personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești constituie un sprijin pentru judecători și procurori, competența acestei categorii de personal și îndeplinirea corectă a sarcinilor care îi revin jucând un rol important în buna desfășurare a întregii activități a instanțelor judecătorești și a parchetelor de pe lângă acestea»*.

În plus, Curtea constată că independența judecătorilor, respectiv imparțialitatea procurorilor se bucură de o consacrare constituțională în art. 124 alin. (3) și art. 132 alin. (1), în timp ce, pentru personalul auxiliar, Constituția nu are astfel de prevederi. Incontestabil, toate categoriile de pensii speciale la care se referă Legea nr. 119/2010 au fost justificate de împrejurări deosebite ținând de statutul și activitatea desfășurată de persoanele beneficiare. Cu toate acestea, Curtea, prin Decizia nr. 873/2010, a reținut doar neconstituționalitatea dispozițiilor referitoare la magistrați, întrucât numai în cazul acestora statutul profesional special era consacrat la nivel constituțional.”

5. Prin mai multe decizii, așa cum sunt Decizia nr. 871 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, sau Decizia nr. 1.587 din 13 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 81

din 1 februarie 2012, Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile Legii nr. 119/2010 nu contravin prevederilor art. 44 din Constituție și nici prevederilor art. 1 din Primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În acest sens, a reținut că pensiile de serviciu au două componente, una contributivă și una necontributivă, iar ultima componentă „este supusă practic condiției ca statul să dispună de resursele financiare pentru a putea acorda și alte drepturi de asigurări sociale față de cele pe care Constituția le nominalizează în mod expres. În aceste condiții, partea necontributivă a pensiei de serviciu, chiar dacă poate fi încadrată, potrivit interpretării pe care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a dat-o art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în noțiunea de «*bun*», ea reprezintă totuși, din această perspectivă, un drept câștigat numai cu privire la prestațiile de asigurări sociale realizate până la data intrării în vigoare a noii legi, iar suprimarea acestora pentru viitor nu are semnificația exproprierii.”

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, considerentele și soluțiile deciziilor amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

6. În sfârșit, în ce privește critica potrivit căreia dispozițiile Legii nr. 119/2010 contravin prevederilor Cărții sociale europene revizuite și Codului european de securitate socială al Consiliului Europei, nefiind respectate cuantumurile prestațiilor sociale arătate în aceste acte internaționale, Curtea constată că această critică are un caracter general, nefiind indicate exemple concrete care să susțină afirmațiile autorilor excepției.

Curtea reține, însă, că în sistemul public de pensii, întemeiat pe principiul contributivității, cuantumul pensiei este raportat nu doar la veniturile obținute imediat înainte de deschiderea dreptului la pensie, așa cum se susține în critica de neconstituționalitate, ci la veniturile obținute pe întreaga perioadă de contribuție. Astfel, cuantumul pensiei trebuie raportat la toate aceste venituri pentru a aprecia conformitatea dispozițiilor legale criticate cu textele internaționale invocate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. c) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, precum și a legii în ansamblul său, excepție ridicată de Carolina Marian în Dosarul nr. 8.752/107/2010 al Curții de Apel Bacău — Secția I civilă, de Doina Bart în Dosarul nr. 10.099/83/2010* al Tribunalului Satu Mare — Secția I civilă și de Silvia Truță, Mihaela Orică, Olivia Maria Licu, Maria Covali și Safta Ileana, prin mandatar Alin Liviu Andruș, în dosarele nr. 8.753/107/2010, 8.766/107/2010, 8.771/107/2010, 8.776/107/2010 și 8.778/107/2010 ale Curții de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 noiembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII, TINERETULUI ȘI SPORTULUI

ORDIN

pentru aprobarea Metodologiei de organizare și administrare a evaluării elevilor la finalul clasei a IV-a

În baza prevederilor art. 74 alin. (3) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare,
în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 1.401/2009 privind înființarea, organizarea și funcționarea Centrului Național de Evaluare și Examinare, cu modificările ulterioare,
în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 536/2011 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Metodologia de organizare și administrare a evaluării elevilor la finalul clasei a IV-a, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — Direcția generală educație și învățare pe tot parcursul vieții, Direcția generală învățământ în limbile minorităților, din cadrul Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, Centrul Național de Evaluare și Examinare, inspectoratele școlare județene/al municipiului București și unitățile de învățământ duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului,
Ecaterina Andronescu

București, 20 decembrie 2012.
Nr. 6.584.

ANEXĂ

METODOLOGIE

de organizare și administrare a evaluării elevilor la finalul clasei a IV-a

I. Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Prezenta metodologie reglementează organizarea și desfășurarea evaluării competențelor fundamentale dobândite în ciclul primar la finalul clasei a IV-a, denumită în continuare *EN IV*, în conformitate cu prevederile art. 74 alin. (3) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare.

(2) *EN IV* este o evaluare standardizată, realizată pe un eșantion de elevi aflați în clasa a IV-a în unitățile din învățământul de stat și particular din întreaga țară, care are scopul de a furniza datele și dovezile necesare pentru diagnoza sistemului de învățământ la nivel primar.

Art. 2. — (1) *EN IV* se desfășoară anual, pe parcursul lunii mai, și presupune o administrare cu două secvențe de evaluare.

(2) Data desfășurării *EN IV* se stabilește de către Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, denumit în continuare *MECTS*, și se comunică inspectoratelor școlare până la data de 1 martie a anului școlar în care se desfășoară evaluarea. Sunt administrate probe pentru următoarele discipline:

- a) limba română/limba maternă — înțelegerea textului scris;
- b) matematică.

(3) Toate datele publice fac referire la informații cumulate la nivel național. Rezultatele *EN IV* sunt incluse într-o bază de date la nivel de sistem, fără a se constitui într-un criteriu de ierarhizare pentru unitățile de învățământ eșantionate, pentru colectivele la care s-a administrat testul sau, individual, pentru elevii participanți.

II. Coordonarea EN IV

Art. 3. — (1) Coordonarea la nivel național a proiectării și a organizării *EN IV*, precum și valorificarea rezultatelor acesteia sunt asigurate de *MECTS*, prin Centrul Național de Evaluare și Examinare, denumit în continuare *CNEE*.

(2) Elaborarea procedurilor specifice evaluării se realizează de către *CNEE*, în urma consultării cu direcțiile generale de specialitate din *MECTS*.

Art. 4. — Pentru organizarea și desfășurarea *EN IV*, *CNEE* îndeplinește următoarele atribuții:

a) elaborează proceduri pentru asigurarea calității evaluării, care orientează administratorul de test asupra modului de administrare a *EN IV* și care conțin un set de documente standardizate;

b) organizează procesul de selecție a membrilor grupului de lucru al *EN IV*, cadre didactice care au responsabilitatea elaborării și a validării itemilor, a probelor și a baremelor de evaluare pentru *EN IV*, în strictă conformitate cu procedurile asumate;

c) organizează stagiile de formare specifice pentru membrii grupului de lucru;

d) organizează stagii de formare pentru inspectorii de specialitate pentru învățământul primar și pentru resursa umană implicată în *EN IV*, inclusiv pentru cadrele didactice care activează în unități de învățământ cu predare în limbile minorităților naționale;

e) elaborează testele și baremele de evaluare;

f) elaborează caietul cadrului didactic, document-tip care conține atât baremele de evaluare, cât și alte instrumente necesare evaluării;

g) elaborează fișa de evaluare, document-tip în care cadrul didactic evaluează rezultatele elevului la EN IV;

h) asigură confidențialitatea testelor și a baremelor din momentul efectiv al elaborării acestora până în momentul în care acestea devin publice;

i) asigură transmiterea către inspectoratele școlare județene/Inspectoratul Școlar al Municipiului București, denumite în continuare *ISJ/ISMB*, a testelor, a altor instrumente de evaluare și a Caietului cadrului didactic pentru administrarea EN IV;

j) urmărește modul în care se realizează distribuția în școli de către inspectoratele școlare a testelor, a celorlalte instrumente de evaluare și a caietului cadrului didactic;

k) propune, împreună cu direcțiile de specialitate din MECTS, delegați pentru monitorizarea activităților prevăzute în cadrul EN IV;

l) propune modelul documentelor de raportare:

(i) raportul clasei — document-tip în care sunt centralizate rezultatele înregistrate în fișele de evaluare, întocmit de către administratorul de test;

(ii) raportul școlii — document-tip în care sunt centralizate rezultatele înregistrate în rapoartele claselor, întocmit de către comisia de organizare și administrare a EN IV din unitatea de învățământ în care sunt școlarizați elevi în clasa a IV-a și transmis inspectoratului școlar;

(iii) raportul ISJ/ISMB — document-tip în care sunt centralizate rezultatele înregistrate în rapoartele școlilor, întocmit de către responsabilul județean/al municipiului București;

m) elaborează raportul final, pe baza rapoartelor primite de la ISJ/ISMB, și prezintă factorilor de decizie din cadrul MECTS concluziile și recomandările rezultate;

n) propune strategia de comunicare și de valorificare a rezultatelor evaluării pentru diferitele categorii de beneficiari: inspectori, directori, cadre didactice, elevi, părinți, comunități locale și face precizări pentru valorificarea rezultatelor EN IV.

Art. 5. — (1) Coordonarea la nivel județean/al municipiului București a organizării EN IV, precum și valorificarea rezultatelor acesteia sunt asigurate de inspectoratul școlar.

(2) La nivelul ISJ/ISMB, prin decizie a inspectorului școlar general, se desemnează o comisie de organizare și desfășurare a EN IV, condusă de un responsabil, denumit în continuare *responsabil județean/al municipiului București*.

(3) Comisia menționată la alin. (2) desemnează un colectiv de monitori de calitate selecționați din rândul cadrelor didactice de specialitate.

(4) În județele în care funcționează unități de învățământ cu predare în limbile minorităților naționale, cel puțin unul dintre membrii comisiei de organizare și desfășurare a EN IV/monitorii de calitate este cunosător al limbii minorității naționale în care se face predarea.

Art. 6. — Comisia de organizare și desfășurare a EN IV de la nivelul ISJ/ISMB are următoarele atribuții:

a) transmite unităților de învățământ toate informațiile necesare organizării evaluării în condiții optime;

b) răspunde de organizarea și de administrarea evaluării în condițiile stabilite prin prezenta metodologie, pe tot teritoriul județului/municipiului București;

c) propune inspectorului școlar general spre aprobare componența colectivului de monitori de calitate/profesori metodști cu care asigură organizarea evaluării;

d) participă la sesiunile de formare organizate de CNEE;

e) organizează un stagiul de formare cu monitorii de calitate selecționați;

f) organizează formarea responsabililor/membrilor comisiilor din unitățile de învățământ cu privire la organizarea și administrarea evaluării;

g) asigură confidențialitatea testelor, a instrumentelor de evaluare și a caietului cadrului didactic din momentul primirii și până în momentul încheierii administrării EN IV;

h) asigură transmiterea către CNEE a tuturor datelor necesare eșantionării unităților de învățământ în care se aplică EN IV;

i) transmite procedurile și precizările pentru valorificarea rezultatelor EN IV către unitățile de învățământ în care sunt școlarizați elevi în clasa a IV-a;

j) monitorizează administrarea evaluării, în condițiile stabilite prin prezenta metodologie și în baza prevederilor din proceduri;

k) propune conducerii ISJ/ISMB, în situații justificate, schimbări ale membrilor comisiilor din unitățile de învățământ;

l) centralizează datele și rapoartele primite de la fiecare unitate de învățământ eșantionată;

m) întocmește raportul ISJ/ISMB și îl transmite la CNEE în termenele solicitate, după avizarea lui de către inspectorul școlar general;

n) analizează și prelucrează, la solicitarea inspectorului școlar general, datele oferite de rapoartele școlilor eșantionate și de raportul ISJ/ISMB, în vederea fundamentării unor decizii educaționale.

Art. 7. — (1) În unitățile de învățământ eșantionate în care funcționează mai mult de o clasă a IV-a se înființează comisia de organizare și administrare a EN IV din unitatea de învățământ.

(2) Comisia de organizare și administrare a EN IV din unitatea de învățământ se compune din:

a) președinte — directorul sau directorul adjunct al unității de învățământ;

b) secretar — informatician/cadru didactic care are competențe digitale/secretarul unității de învățământ;

c) 2—4 membri — cadre didactice din unitatea de învățământ.

(3) În situația în care în unitatea de învățământ se susțin probe redactate într-o limbă a minorităților, cel puțin unul dintre membrii comisiei trebuie să fie cadru didactic cunosător al limbii respective.

(4) În unitățile de învățământ în care funcționează o singură clasă a IV-a, coordonarea EN IV revine directorului școlii.

Art. 8. — (1) Comisia de organizare și administrare a EN IV din unitatea de învățământ are următoarele atribuții:

a) alcătuiește și transmite la CNEE lista tuturor elevilor școlarizați în clasa a IV-a;

b) răspunde de organizarea și administrarea EN IV, în conformitate cu prevederile prezentei metodologii;

c) asigură condițiile tehnice necesare procesului de preluare a testelor, a instrumentelor de evaluare și a caietului cadrului didactic;

d) asigură confidențialitatea testelor, a instrumentelor de evaluare și a caietului cadrului didactic până în momentul în care acestea devin publice și răspunde de securitatea și integritatea acestora;

e) facilitează distribuția testelor la fiecare clasă, în număr egal cu numărul elevilor din clasa respectivă, conform precizărilor din proceduri;

f) întocmește raportul școlii și îl predă *responsabilului județean/al municipiului București*, pe bază de proces-verbal;

g) comunică imediat responsabilului județean/al municipiului București orice situație specială sau de încălcare a prevederilor legale.

(2) Pentru unitățile de învățământ în care funcționează o singură clasă a IV-a, atribuțiile prevăzute la alin. (1) sunt duse la îndeplinire de către director.

(3) Directorul asigură păstrarea fișelor de evaluare și a caietului cadrului didactic în arhiva unității de învățământ pe toată durata școlarizării elevului.

III. Elaborarea testelor

Art. 9. — (1) Testele pentru EN IV se elaborează de către CNEE, ținând seama de următoarele cerințe:

- a) să fie formulate clar, precis și în strictă concordanță cu programele școlare parcurse în ciclul primar;
- b) să aibă un nivel mediu de dificultate;
- c) să permită o administrare cu două secvențe de evaluare;
- d) durata cumulată a secvențelor de evaluare să nu depășească un total de 120 de minute;
- e) să aibă un format asemănător cu cel al evaluărilor internaționale administrate elevilor în vârstă de 10—12 ani.

(2) Testele conțin două secțiuni; fiecare secțiune este destinată uneia dintre probele selecționate pentru anul administrării.

(3) Baremele, precum și alte informații referitoare la evaluare sunt cuprinse în caietul cadrului didactic.

(4) Elevilor aparținând minorităților naționale care au urmat cursurile clasei a IV-a, conform legii, în limba maternă li se asigură testele la matematică atât în limba în care au studiat, cât și în limba română.

(5) Modalitatea de transmitere a testelor la unitățile de învățământ eșantionate pentru desfășurarea EN IV este reglementată prin procedură separată.

(6) Testele, instrumentele de evaluare, baremele și caietul cadrului didactic pentru EN IV se clasifică în categoria documentelor secret de serviciu din momentul demarării acțiunii de elaborare a acestora și până în momentul în care devin publice. Toate persoanele care au acces la aceste documente semnează un angajament de confidențialitate, în condițiile legii.

IV. Desfășurarea EN IV

Art. 10. — (1) EN IV se desfășoară printr-o singură administrare în ziua programată, în toate unitățile școlare eșantionate. Administrarea presupune două secvențe de evaluare cu o pauză de 10 minute între ele.

(2) Responsabilitatea administrării la clasă a EN IV aparține administratorului de test, care întocmește și documentele menționate în proceduri.

(3) Pe toată durata evaluării, administratorul de test este asistat de un al doilea cadru didactic, care nu are ore la acea clasă și care este desemnat de președintele comisiei.

Art. 11. — (1) Sălile în care se susține EN IV sunt, de regulă, sălile în care elevii clasei își desfășoară activitatea în mod obișnuit. Acestea sunt adaptate în prealabil, după caz, în funcție de secvența de evaluare planificată, prin eliminarea oricăror materiale didactice care i-ar putea influența pe elevi în timpul administrării evaluării.

(2) Administratorul de test pregătește evaluarea prin așezarea elevilor în bănci în ordine alfabetică, în fiecare sală de clasă.

(3) Înainte de începerea evaluării, administratorul de test realizează instructajul elevilor cu privire la proceduri și la importanța acestei evaluări, într-o manieră motivantă, stimulându-le încrederea în sine.

(4) Fiecărui elev i se distribuie testul, pe care își scrie numele, prenumele și unitatea școlară.

(5) Înregistrarea și monitorizarea timpului de rezolvare a testelor se fac de către administratorul de test.

(6) Pe durata evaluării, administratorul de test asigură respectarea ordinii și a liniștii în sala de clasă.

(7) Se interzice administratorului de test să ofere elevilor indicații referitoare la rezolvarea testelor, să facă modificări ale testelor și ale baremelor de evaluare sau să realizeze completări ale rezolvărilor testelor.

Art. 12. — (1) La încheierea timpului alocat secvenței de evaluare, administratorul de test recuperează testele de la elevi, conform procedurilor.

(2) La încheierea perioadei de administrare a EN IV, administratorii de test predau testele și instrumentele de evaluare completate, pe bază de proces-verbal, președintelui comisiei/directorului.

V. Evaluarea testelor

Art. 13. — (1) Inspectoratele școlare organizează evaluarea testelor în centre de evaluare, câte unul pentru fiecare județ, la care sunt arondate toate școlile eșantionate din județul respectiv.

(2) Coordonarea evaluării testelor în centrele de evaluare este asigurată de o comisie alcătuită din:

— președinte — directorul unității de învățământ stabilite ca centru de evaluare;

— secretar — cadru didactic cu competențe în domeniul informaticii;

— evaluatori — învățători/institutori/profesorii pentru învățământul primar, care evaluează testele și completează fișele de evaluare, pe baza baremului și a indicațiilor din caietul cadrului didactic.

(3) Cadrele didactice evaluatoare sunt selectate de la alte unități școlare decât cele din care provin elevii ale căror teste sunt evaluate.

(4) Înainte de începerea procesului de evaluare a testelor, președintele comisiei din centrul de evaluare are obligația de a asigura o sesiune de instruire pentru membrii comisiei, conform procedurilor.

Art. 14. — (1) Fiecare test este evaluat de două cadre didactice evaluatoare. Fiecărui item îi corespund, în funcție de posibilele răspunsuri, un număr de 3—4 coduri.

(2) Evaluarea testelor se face cu respectarea strictă a baremului de evaluare și a precizărilor din caietul cadrului didactic.

(3) Rezultatele evaluării se înregistrează în fișele de evaluare, care se semnează de către cadrul didactic evaluator.

(4) După încheierea procesului de evaluare, fișele de evaluare, testele, celelalte instrumente de evaluare sunt păstrate la centrul de evaluare până la finalizarea procesului de validare a datelor de către CNEE, cu respectarea instrucțiunilor din procedură.

VI. Valorificarea rezultatelor EN IV

Art. 15. — (1) Rezultatul evaluării unui test nu se finalizează printr-o notă/printr-un calificativ care să se înregistreze în catalog. Codurile corespunzătoare răspunsurilor elevilor contribuie la realizarea unui scor/punctaj mediu național al performanțelor elevilor pe competențele fundamentale.

(2) Rezultatele obținute sunt utilizate de CNEE pentru realizarea unor studii și cercetări de diagnostic a sistemului de învățământ primar, în condițiile legii.

(3) În termen de 5 zile de la finalizarea evaluării, comisia de organizare și administrare a EN IV din unitatea de învățământ participantă elaborează raportul școlii, în care sunt centralizate datele și rapoartele claselor participante, și îl transmite ISJ/ISMB.

Art. 16. — În termen de 15 zile de la finalizarea evaluării, comisia de organizare și desfășurare a EN IV din inspectoratul școlar elaborează raportul ISJ/ISMB, în care sunt centralizate rezultatele înregistrate în rapoartele școlilor.

Art. 17. — (1) CNEE întocmește, în colaborare cu Direcția generală educație și învățare pe tot parcursul vieții și cu Direcția generală învățământ în limbile minorităților din MECS, raportul final al administrării EN IV.

(2) Raportul final cuprinde concluziile privind administrarea EN IV, rezultate din rapoartele inspectoratelor școlare și din monitorizarea asigurată de MECS și CNEE, propuneri de modificare a prezentei metodologii și a procedurilor, precum și măsuri educaționale în vederea ameliorării rezultatelor învățării.

VII. Dispoziții finale

Art. 18. — (1) Respectarea întocmai a prezentei metodologii și a procedurilor corespunzătoare este obligatorie pentru toate persoanele implicate în această activitate.

(2) În vederea respectării prevederilor prezentei metodologii și pentru asigurarea corectitudinii administrării EN IV, președinții comisiilor solicită fiecărui membru al comisiei completarea unui angajament scris.

Art. 19. — Testele administrate în cadrul EN IV și documentele întocmite pentru buna administrare a acestora se păstrează la centrul de evaluare până când sunt returnate la CNEE, conform procedurii.

Art. 20. — (1) Comisia de organizare și administrare a EN IV din unitatea de învățământ asigură condiții de egalitate a șanselor pentru elevii cu deficiențe, prin adaptarea procedurilor în funcție de particularitățile individuale și de cele specifice deficienței respective.

(2) Măsurile pentru asigurarea condițiilor de egalitate a șanselor pentru elevii cu deficiențe sunt următoarele:

a) asigurarea posibilității de comunicare prin utilizarea sistemului Braille pentru elevii nevăzători, respectiv a limbajului mimico-gestual pentru elevii cu deficiențe de auz (inclusiv posibilitatea asigurării, după caz, a unui interpret autorizat);

b) mărirea adecvată a timpului destinat efectuării lucrării scrise de către elevii cu deficiențe motorii sau neuromotorii care îi împiedică să scrie normal ori de către cei cu deficiențe vizuale grave;

c) asigurarea testelor scrise cu caractere mărite pentru elevii ambliopi;

d) transmiterea prin dictare, pentru elevii cu anumite deficiențe, a informațiilor din teste;

e) realizarea sarcinilor de lucru pentru EN IV prin dictarea rezolvărilor de către elevul cu deficiențe unui al doilea cadru didactic, pe parcursul desfășurării testului.

(3) Elevii cu deficiențe din unitățile de învățământ pot beneficia, după caz, de prevederile alin. (2), în baza certificatului de încadrare în gradul de handicap sau a unei adeverințe medicale.

(4) Elevii școlarizați la domiciliu susțin proba de evaluare la domiciliu.

Art. 21. — (1) Elevii cu cerințe educaționale speciale integrați în școlile de masă, precum și cei din învățământul special care parcurg curriculumul școlii de masă susțin EN IV în condițiile prezentei metodologii.

(2) Elevii cu cerințe educaționale speciale integrați în școlile de masă, dar care parcurg curriculumul specific învățământului special sau care beneficiază de adaptări curriculare, în baza planurilor de intervenție personalizată, susțin EN IV în condițiile prezentei metodologii, cu aceleași teste ca și colegii lor, cu menționarea, în lista elevilor comunicată de către școala eșantionată, precum și pe testul completat de către elev și în fișa de evaluare, a situației speciale a elevului.

Art. 22. — Conducerile unităților de învățământ aduc la cunoștința celor interesați prevederile prezentei metodologii prin următoarele activități:

a) afișarea la avizierul școlii;

b) prezentarea în cadrul consiliului profesoral;

c) prezentarea în colectivele de elevi în clasa a IV-a;

d) organizarea unor întâlniri cu părinții/tutorii legal instituți în vederea informării acestora.

Art. 23. — Centralizarea rezultatelor EN IV în vederea prelucrării, interpretării și efectuării unor analize de sistem se realizează printr-o platformă informatică.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2013 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	88	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	205	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	450	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	5.000	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	250	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2013 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	50 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 603165